

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

35. ČÍSLO / XXV. ROČNÍK

14 Kč • 0,70 €

3. ZÁŘÍ 2017

Z obsahu:

**Maria je vzorem
ctnosti a víry**

Promluva Svatého otce
Františka před modlitbou
Anděl Páně 15. 8. 2017
na náměstí Sv. Petra
v Římě
- strana 2 -

Svatá Rozálie
Libor Rösner
- strana 4 -

**Svatá Tereza z Kalkaty -
misionářka lásky**
Rozhovor s P. Brianem
Kolodiejchukem
- strana 6 -

**Panna Maria - náš
nejdokonalejší vzor**
P. Štefan Ištvaník CSsR
- strana 8 -

**František a Hyacinta
byli svatořečeni**
Bernard Balayn
- strana 9 -

**Suma o darech
svatého Josefa (81)**
- strana 11 -

**„Láska zvítězí,
nikoliv pomsta“**
Tobias Lehner
- strana 12 -

**Papež zakročil proti
belgické řeholi schvalující
eutanzii**
- strana 13 -

Benozzo Gozzoli (1420–1497): Narození Panny Marie

Maria je vzorem ctnosti a víry

Promluva Svatého otce Františka před modlitbou Anděl Páně
15. srpna 2017 na náměstí Sv. Petra v Římě

Drazí bratři a sestry, dobrý den! Dnes, na slavnost Nanebevzetí Panny Marie, nám evangelium představuje nazaretskou dívku, která se po obdržení andělova zvěstování spěšně vydává na cestu za Alžbětou, aby jí byla nablízku během posledních měsíců jejího podivuhodného těhotenství. Když k ní Maria přijde, uslyší z jejích úst slova, která se stanou součástí modlitby *Zdrávas Maria*: „Požehnaná jsi mezi ženami a požehnaný plod života tvého.“ (Lk 1,42)

Vskutku, největší dar, který Maria přináší Alžbětě – a celému světu –, je Ježíš, který už v ní žije. A žije nikoli jen ve víře

a očekávání, jako u mnoha žen Starého zákona. Ježíš od Panny obdržel lidské tělo pro svoje spasitelské poslání. V domě Alžběty a jejího manžela Zachariáše, kde dříve vládl smutek v důsledku nedostávajícího se potomstva, panuje nyní radost z dítěte, které přichází a z něhož vyroste Jan Křtitel, předchůdce Mesiáše. Když Maria přijde, propukne radost vyvěrající ze srdce, protože Ježíšova neviditelná, ale reálná přítomnost dává všemu smysl: životu, rodině, spásu lidu... všemu!

Tato plná radost se projevuje Mariiným hlasem v nádherné modlitbě, kterou nám podává Lukášovo evangelium a která se podle jejího prvního latinské-

ho slova nazývá *Magnificat*. Je to zpěv chválicí Boha, který koná veliké věci skrze pokorné lidi, neznámé světu, jako je právě Maria, jako je její snoubenec Josef a jako je i místo, kde žijí, Nazaret. Veliké věci učinil Bůh s pokornými lidmi. Pán činí ve světě veliké věci s těmi, kdo jsou pokorní, protože pokora je jako uprázdněné místo přenechané Bohu. Pokorný je mocný, protože je pokorný, nikoli proto, že je mocný. V tom spočívá velikost pokorného a pokory. Chtěl bych vám – a také sobě – položit otázku, ale neodpovídat nahlas, ale každý ve svém srdci: Jak se má moje pokora?

Magnificat opěvuje milosrdného a věrného Boha, který uskutečňuje svůj plán spásy s maličkými a chudými, kteří v Něho věří, a důvěřují v jeho slovo jako Maria. Proto Alžběta zvolá: „Blahoslavená, která jsi uvěřila.“ (Lk 1,45) Ježíšův příchod

Pokračování na str. 5

Jsme Hospodinem svedeni, jak slyšíme v dnešním prvním čtení. Ale dali jsme se svést? Nebo nás naopak svedl ďábel? Nic mezi tím neexistuje. Není žádná „zlatá střední cesta“ a „hraní na obě strany“ – vždycky totiž platí: Jestliže nejdeme cestou spásy, cestou k Bohu, jsme svedeni ďáblem.

Jak poznat, kým jsme ve skutečnosti svedeni? Do značné míry je to pro nás, kdo jsme přijali katolickou víru, otázka modlitby a zpytování svědomí. Když svatá Rozálie duchovně rostla, ponoukal ji ďábel, aby litovala svého rozhodnutí přesídlit do samoty. (str. 4–5) A jako vždy byl v tom velmi rafinovaný: vždyť pro Boha by mohla Rozálie přece udělat více, kdyby žila uprostřed svých blízkých. Rozálie se však nenechala svést a ještě více než dříve se modlila a kála. Výsledkem byla jasná Boží pomoc v jejím životním poslání poustevnice. Jaký to vzor pro každého, kdo se nechce nechat svést ďáblem!

Nekompromisní ve své víře byla také vloni svatořečená Tereza z Kalkaty (známá spíše jako Matka Tereza). (str. 6–7) Tuto misionářku lásky můžeme stále nově objevovat, ačkoliv je nám povětšinou dobře známá. V souvislosti s mnohdy nesprávně chápaným ekumenismem si mj. můžeme povšimnout, že i když respektova-

la jiná náboženství, vždy očekávala, že jiní lidé budou uznávat to její. A protože svým životem naprosto zřejmě dokládala svoji katolickou víru, ostatní ji respektovali. Jak je to možné? Odpověď jsme vyslovili v předchozí větě: svým životem svědčila...

Na obou světicích tedy vidíme, že není třeba vymýšlet všemožné způsoby, aby naše povolání křesťana bylo úspěšné. Nakonec, Matka Tereza to vystihla velmi krásně – svým životem i slovy: „Mé povolání není být úspěšná, ale věřící.“ A ohlédneme-li se také do života fatimských světců Františka a Hyacinty, rozhodně nemůžeme říci, že by byli obzvlášť úspěšní – aspoň ne v očích lidí. (str. 9–11) Byli však hluboce věřící, a v tom spočívala jejich úspěšnost – Boží prozřetelnost pak v následujících letech jen dokonala to, co skrze tyto svaté duše mohla Panna Maria započít.

A je to právě Matka Boží, jejíž narození v pátek oslavíme, která se naprosto dokonale nechala svést Hospodinem. Je proto jedinečným vzorem pro každého člověka (str. 8–9), v podstatě by nebylo potřeba hledat jakýkoliv jiný. Je dokona-

lou svědkyní a nositelkou Boží lásky, která proměňuje svět. Ačkoliv by měla „právo na pomstu“ – viděno lidskýma očima, protože jí zabili Syna –, přesto byla a stále je tak úzce spojena s Bohem, že její láska k lidem nezná hranic. Lidsky nepochopitelné, pro mnohé nepřijatelné, leč skutečné... Je povzbuzující, že i dnes najdeme příklady pevné víry, že láska může změnit svět – jako třeba v Africe díky nadaci *Kirche in Not*. (str. 12–13) Nutno však za všech okolností být zářivým svědkem své pevné katolické víry, jak to spatřujeme u svaté Terezy z Kalkaty.

Je-li svět špatný, jak často slycháváme, pak ne proto, že by byl špatný ze své podstaty – Trojjediný Bůh stvořil dobrý, krásný svět. A co víc: stvořil také člověka, který je svou podstatou rovněž dobrý. Avšak, jak jsme hlouběji pojednali v minulém čísle Světla, člověk svedený ďáblem se snadno vydá na cestu zla. Tudiž uzavřeme: Nikoliv svět je špatný, to pouze lidé, kteří v něm žijí, nejsou dobří. A my si musíme přiznat, že mnozí lidé by možná byli lepší, kdybychom my katolíci po vzoru svaté Terezy z Kalkaty a svaté Rozálie méně usilovali o úspěch své životní misie a více byli lidmi víry. Kéž nám Neposkrvněná pomůže, abychom se k tomu dali svést Bohem!

Daniel Dehner

Editorial

Ježíš dnes obrací pozornost k tématu, které nepatří k oblíbeným. Možná, že ani tobě nezni slova o utrpení a bolesti příjemně. Přijmi dnešní lekci jako vysvětlení o nevyhnutelné a jediné cestě, kterou je možno jít za Pánem. Kdybys to chtěl obejít a vyhnout se tomu, bylo by to jako schovávat hlavu do písku.

Cesta utrpení, která stojí i před tebou, ať je jakkoliv bolestná, či dokonce krutá, není neprošlapaná. Ještě dříve, než tě božský Mistr vyzve, abys přivykal kříži, chce ti ukázat, jak on sám půjde bolestnou cestou kříže. Jako vševědoucí Bůh zná od počátku a podrobně, co ho čeká mezi Getsemanskou zahradou a Golgotou. Stále má před svým duchovním zrakem živý obraz toho, o čem lidé raději nechtějí ani slyšet. Ježíš ho stále vidí a stále ho přijímá. Umiš si to představit?

Ty dny se blíží a Pán ví, že na to musí včas připravit i své učedníky. Všechno to, co zatím s ním viděli a slyšeli, všechno, čeho byli svědky a co sami prožili, bylo už součástí této přípravy. Ale nyní nadešla chvíle, kdy jim chce Ježíš zcela nepokrytě odhalit neúprosnou skutečnost blížící se smrti. Učedníci však **nechápu**. Jedná se opravdu jen o nepochopení? Když neporozuměli Mistrovým podobenstvím, prosili: *Pane, vylož nám to podobenství.*⁽¹⁾ Ale tentokrát se Petr neobrací na Pána se žádnou otázkou. Naopak, zdá se mu, že je jeho povinností, aby Ježíši **domluvil**. Dříve, než se pozastavíš nad touto troufalostí, pokus se pochopit jeho jednání. Petr nejedná ze zlé vůle. Chtěl by dokonce vyřídít tuto věc důvěrně mezi čtyřma očima. Co ho k tomu vede?

Připomeň si události, které bezprostředně předcházely: zázračné nasycení zástupu, příhoda na rozbouřeném jezeře, Petrovo nadšené vyznání: *Ty jsi Mesiáš, Syn živého Boha.*⁽²⁾ Za tato slova ho Pán před několika minutami přede všemi blahoslavlil. A tento Petr **přesto** nesouhlasí. Jak je to možné? Ale co když tento apoštol tak postupuje **nikoliv přesto**, ale **právě proto**? Vytvořil si svou představu o Mesiáši právě proto, že viděl jeho divy a zázraky; právě proto, že Mistr mu blahorečil, cítil se oprávněn vyslovit své námitky. Čím více se nám zdá, že stojíme blízko Bohu, tím oprávněnější se nám mohou zdát naše vlastní představy. Není ti snad Petrovo počínání známé z tvé vlastní zkušenosti?

Spolehlivá cesta

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

Vezmi svůj kříž a následuj mě!

Nebereš si také Pána stranou a nesnažíš se mu domluvit: „Bůh uchovej, Pane, to jsi snad tak nemyslel, jak bys mohl požadovat něco takového v dnešní době? Jsi-li tak mocný, nemohl bys vyjít vstříc našim představám a požadavkům, našim současným nárokům? Vytvořili jsme si je podle toho, co jsme viděli a slyšeli!“ Není to řeč mnohých, kteří by chtěli podrobit samotné Boží slovo vlastní revizi?

Dobře poslouchej, proč jsou takové návrhy, výhrady a námitky naprosto nepřijatelné i pro nejvyšší dobrotivého Ježíše: protože *nesledují věci božské, ale lidské*. Ježíš nepřišel dělat divy a zázraky proto, aby nám ulehčovaly a zpříjemňovaly život, jejich smyslem není odstraňovat z cesty každou překážku ani všechno to, co nám připadá nepříjemné a obtížné. To, co Ježíš koná, má nám dosvědčit, že je Bůh, který je Pánem všeho, co existuje. Jeho divy a zázraky nám mají ukázat, že existuje vyšší řád, který se vymyká našemu chápání, a že to hlavní, co potřebujeme pochopit a přijmout, je to, že **mu můžeme bezmezně důvěřovat, i když nechápeme**. Kdyby ses snažil vměstnat božskou logiku do své lidské logiky, přeléval bys oceán do důlku. Nepokoušej se redukovat své budoucí štěstí, ba ani cestu k němu na něco lidsky zcela pochopitelného. Bylo by to příliš malé štěstí ve srovnání s tím, co ti Ježíš připravil jako svou božskou věc.

Nikdo tě nenutí, abys šel za Ježíšem. Ale chceš-li jít a přijít za ním, nemůžeš jít po své, třeba sebekrásněji vymyšlené cestě. Musíš **zapřít sám sebe**, odhodit svou lidskou koncepci, kterou sis sestavil po svém, třeba s použitím jeho slov. Musíš **vzít na sebe svůj kříž** a nést ho, a nikoliv si ho jen pohodlně přepravit. Ježíš, který tolikrát osvědčil svou božskou všemohoucí moc, sám pro sebe si nedovolil použít žádnou zjednodušující a usnadňující alternativu, nýbrž *vypil svůj kalich až do dna*⁽³⁾. Nebyl to opravdový důkaz jeho božské moci, když v hodině svého úplného lid-

Liturgická čtení

1. čtení – Jer 20,7-9

Svedl jsi mě, Hospodine, a dal jsem se svést; byl jsi silnější než já a přemohl mě! Celý den jsem na posměch, všichni se mi vysmívají. Kdykoli mluvím, musím křičet, ohlašovat násilí a zpusťování; Hospodinovo slovo se mi stalo pohanou a posměchem po celý den. Řekl jsem si: „Nebudu se již o něho starat, nebudu již mluvit jeho jménem.“ Tu se (Hospodinovo slovo) stalo v mém nitru hořícím ohněm, zavřeným v mých kostech; snažil jsem se ho snést, ale nebylo to možné.

2. čtení – Řím 12,1-2

Pro Boží milosrdenství vás, bratři, vybižím: Přinášejte sami sebe v oběť živou, svatou a Bohu milou! To ať je vaše duchovní bohoslužba. Nepřizpůsobujte se už tomuto světu, ale změňte se a obnovte svoje smýšlení, abyste dovedli rozzeznat, co je vůle Boží, co je dobré, bohubilé a dokonalé.

Evangelium – Mt 16,21-27

Ježíš začal svým učedníkům naznačovat, že bude muset jít do Jeruzaléma, mnoho trpět od starších, velekněží a učitelů Zákona, že bude zabit a třetího dne že bude vzkříšen. Petr si ho vzal stranou a začal mu to rozmlouvat: „Bůh uchovej, Pane!

Dokončení na str. 4

ského pokoření a naprosté bezmocnosti mohl prohlásit popravdě: *Ano, já jsem král*⁽⁴⁾? Opři se o tuto jistotu, omluv se Ježíši za svá domlouvání a pros ho, aby tě naučil *přinášet sám sebe v oběť živou, svatou a Bohu milou*. Neboj se toho, *vždyť jeho milost je lepší než život*⁽⁵⁾.

Kříž není cíl. Kříž je jen cesta k cíli, který je tak blažený, že na to *člověk nikdy ani nepomyslel*⁽⁶⁾. Obráť svůj pohled k Ukřižovanému a řekni s Petrem: *Pane, jsi-li to ty, rozkaž, ať přijdu k tobě.*⁽⁷⁾ *Má duše po tobě žízni, prahne po tobě mé tělo jak vyprahlá žíznivá země!*⁽⁸⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Mt 13,36; ⁽²⁾ Mt 16,16; ⁽³⁾ srov. Mt 26,42;

⁽⁴⁾ srov. Jan 18,37; ⁽⁵⁾ srov. Ž 63,4;

⁽⁶⁾ srov. 1 Kor 2,9; ⁽⁷⁾ Mt 14,28; ⁽⁸⁾ Ž 63,2

Svatá Rozálie

Někdy na přelomu 20. a 30. let 12. století měla Marie Guiscarda, žena hraběte Sinibalda, sen. Zdálo se jí, že brzy porodí dceru, která svou krásou předčí všechny ženy na Sicílii. Ve snu slyšela příkaz, ať jí dájí jméno Rozálie. Nomen omen, dalo by se říci. Růže ve jménu této příští světice měla svými trny symbolizovat její dráhu poustevnice a svou krásou její náheru nevěsty Beránkovy. Nejprve si však tato „růže“ musela počkat, než bude z bohaté půdy královského dvora přesazena do půdy zdánlivě nehostinné a skalnaté, aby z ní vyhnala vpravdě přelíbezný květ.

Leckdo by jí mohl prostředí, v němž byla pěstěna, závidět. Pobývala na panovnickém dvoře, kam rodiče svým původem přirozeně patřili, kmotrem při křtu jí byl sám král Roger II. Sicilský spolu s chotí Markétou Navarskou, přátelila se s budoucí císařovnou, o hladu nebo nedostatku se jí ani nesnilo. S křesťanskou výchovou se to v těchto vysokých kruzích zrovna ne-

přehánělo, v nadsázce lze konstatovat, že stačilo umět se přezehnat, aby se člověk projevil jako pravý křesťan. V dceři hraběte Sinibalda však hlodal červíček pochybností, zda je toto vskutku pravý život křesťana, až se někdy v jejích 14 letech „prohlodal“ k rozhodnutí dát valem všemu

marnému pozlátku a strávit zbytek života v čistotě, samotě a příkladném odříkání.

Narazila však na rezolutní „ne“ svého hraběcího otce, který pro ni už měl vyhlédnutého ženicha – Balduina, příbuzného s královskou rodinou. Vůbec se přitom dcery neptal na její mínění, na ní bylo jen souhlasit s otcovým plánem. Rozálie se s otcem nepřela, udělala něco lepšího – jednoduše utekla. Nový domov našla v jedné jeskyni v hlubokých leších. Na stěnu jeskyně vyryla nápis: „Já, Rozálie, dcera Sinibaldova, jsem se rozhodla žít v této jeskyni z lásky ke svému Pánu Ježíši Kristu.“ Původně sice chtěla vstoupit k sestřím basiliankám, ale otcovy dlouhé prsty a široké kontakty udělaly těmto plánům přítrž. Se slibem čistoty složeným soukromě tak z jejich kláštera odešla do vyvolené poustevny a samoty.

Namísto postele s nebesy měla nad hlavou strop studené jeskyně, namísto specialit královské kuchyně skrovnou stravu v podobě lesního ovoce a kořinek, namísto rozverných kratochvílí ticho rozjímání a šepot modliteb. V novém prostředí začala tato „růže“ nádherně vzkvétat a její vůně pronikala k chřipím vesničanů, jimž nemohla uniknout bezpříkladná zbožnost a usebranost mladičké poustevnice. Rozáliin duchovní růst byl pochopitelně trnem v oku ďáblu, proto ji Zavržený ponoukal k lítosti nad oním převratným rozhodnutím přesídlit do samoty. Mohla by přece pro Boha udělat daleko víc, kdyby byla mezi svými nejbližšími a pro ně svým ryzím křesťanským životem byla příkladem, našeptával jí. A co chudáci rodiče? Jsi nevděčná dcera, honilo se jí hlavou.

Rozálie proti těmto myšlenkám bojovala po svém: jestliže se doteď modlila

a kála jako málokdo, oded' se modlila a kála ještě více. A Bůh ji nenechal bez pomoci. Na pokyn anděla, kterého k ní poslal, se odstěhovala na Monte Pellegrino, horu vzdálenou asi půl hodiny od Palerma. Za pět minut dvanáct, dalo by se říci. Otec, jenž se s dceřiným útekem nehodlal smířit, totiž rozeslal po okolí špióny, kteří ji vypátrali a chystali se ji přivést zpět. Nicméně Rozálie v té době dlela už jinde, kde započínala poslední etapu svého života.

V jeskyni, do níž se sotva nasoukala a z jejíhož stropu kapala voda, si ze všeho nejdřív pořídila první a zároveň poslední kus „nábytku“ – dřevěný kříž. Dary lesa využila k tomu, aby si spíchla primitivní oděv. Pak už se starala jen o svou duši, kterou občerstvovala nesmírně tuhou askezí, a to se negativně podepisovalo na jejím zdraví. Je nasnadě, že tento způsob života nemohla vydržet dlouho. To jí bylo zcela jasné, ale nijak zvlášť se tím nezabývala, odevzdala přece svůj život Vládcí všehomíra. Navíc se jí zjevil anděl a prozradil jí přesné datum smrti. Tomu už pozornost věnovala. Nikoliv však z náhle vyvřelého strachu ze smrti, nikoliv z úlevy, že se konečně přestane trápit, ale z toho nezměrného štěstí, že se konečně bude na věčnosti radovat se svým nebeským Ženichem. Těsně před smrtí přijala z rukou jistého mnicha Cyrila viatikum – ten tak učinil na základě zvláštního vidění, jehož se mu dostalo a v němž mu bylo přikázáno k poustevnici Rozálii se svátostným Kristem přijít. Pár minut poté odevzdala svou duši Pánu. Stalo se tak v roce 1165,

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

To se ti nikdy nestane!“ On se však obrátil a řekl Petrovi: „Jdi mi z očí, satane! Pohoršuješ mě, neboť nemáš na mysli věci božské, ale lidské!“ Tehdy řekl Ježíš svým učedníkům: „Kdo chce jít za mnou, zapřísám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mě. Neboť kdo by chtěl svůj život zachránit,

ztratí ho, kdo však svůj život pro mě ztratí, nalezne ho. Neboť co prospěje člověku, když získá celý svět, ale ztratí svou duši? Nebo jakou dá člověk náhradu za svou duši? Syn člověka přijde ve slávě svého Otce se svými anděly a tehdy odplatí každému podle jeho jednání.“

Sekce pro mládež ČBK má nové vedení

podle tradice 4. září. Rozálie však ještě neřekla zdaleka vše. Na radě byla „popo- slední“ etapa jejího života.

Zbožnou kajnicí ctil Boží lid už od středověku a obracel se k ní s prosbou o přímluvu za zažehnání nebezpečí morové epidemie. Tak tomu bylo například v roce 1348 v Bivoně či roku 1474 v Palermu. Ústní podání sice sdělovalo, kde přebývala, nicméně se nikdy nepodařilo nalézt žádnou hmatatelnou stopu. Až přišel rok 1624.

V okolí Palerma vypukl na jaře toho roku mor. Měšťan jménem Vincent měl sen, v němž mu bylo zjeveno, že epidemie ustane, až bude nalezeno tělo poustevnice jménem Rozálie, jež poblíž kdysi dávno žila, a ve slavnostním procesí bude přeneseno do katedrály. Palermští se jali usilovně hledat, leč neúspěšně. Až jim pomohla sama sv. Rozálie, když se zjevila jedné vážené měšťance a hledané místo jí popsala. V zasypané uzoučké jeskyňce pak 15. července našli tělo ženy ležící na boku, s jednou rukou pod hlavou a druhou s křížem na hrudi. Vypadala, jako by právě usnula. U tělesných pozůstatků byl i nápis potvrzující totožnost mrtvé. Přesto raději kardinál Giannettino Doria pověřil jezuitu Giordana Casciniho úředním ohledáním ostatků. Jakmile jejich pravost otec Cascini potvrdil, mohly být v únoru roku 1625 slavnostně přeneseny ve velkolepém procesí do katedrály a tam ve stříbrné schránce vystaveny veřejně účt. Mor zanedlouho poté ustal. Sláva sicilské poustevnice se začala šířit po celém světě.

A to tak, že za pouhých šest let (roku 1630) papež Urban VIII., jenž kanonicizací obecně dost šetřil, Rozálii svatořečil; za den liturgické památky stanovil 15. červenec, tj. den nalezení jejích ostatků. Pius XI. v roce 1927 k tomuto datu dodal ještě 4. září, tj. podle tradice den Rozáliiny smrti, a toto datum časem převážilo. Také v dalších letech byla sv. Rozálie vzývána jako skvělá ochránkyně před morem, například roku 1734 se tato epidemie na její přímluvu opět zázračně vyhnula Messině.

Sv. Rozálie bývá zobrazována s lebkou, jeskyní či věncem bílých růží. Často také jako ležící postava, přesně v té poloze, v jaké byla nalezena. Vyobrazuje se též s malým Ježíšem, který sedí na klíně Panny Marie a klade jí za přítomnosti sv. Petra a Pavla na hlavu zlatou korunu.

Novým ředitelem Sekce pro mládež ČBK se stal P. Kamil Strak. Změna ve vedení jedné z částí sekretariátu České biskupské konference v Praze byla oznámena v rámci srpnového Celostátního setkání mládeže v Olomouci. Své funkce se P. Strak ujme 1. října 2017.

Kamil Strak se narodil 18. června 1976 ve Vitkově, pochází z malé vesničky Domoradovice v okrese Opava. Základní školu navštěvoval v Melči, Střední zemědělskou školu potom v Opavě. Během středoškolských let hrál na varhany, pomáhal ve skautu i okolo kostela, hlavně ale doma v zemědělství. V místním JZD Hradec nad Moravicí 7 let jezdil s kombajnem.

Po střední škole zamířil na vysokou školu zemědělskou, tu ale nedokončil, protože se rozhodl odpovědět na Boží volání a jít do semináře. Po roční pauze, kdy pracoval v zemědělském družstvu, nastoupil v roce 1996 do konviktu v Litoměřicích.

Poté pokračoval ve studiu na CMTF v Olomouci a formaci v Arcibiskupském kněžském semináři. Po druhém ročníku bohosloví vykonal základní vojenskou službu. V semináři působil jako prefekt, varhaník, seminární jáhen a pomáhal s vysokoškolskou pastoračí mládeže. Druhý rok jáhenské služby prožil na Diecézním středisku mládeže (DSM) ve Staré Vsi nad Ondřejnicí.

Kněžské svěcení přijal v roce 2004 a nastoupil jako kaplan do farnosti v Místku. Hned po roce odsud zamířil znovu na DSM do Staré Vsi jako ředitel střediska

a farář zdejší farnosti. Na místě zůstal až do srpna 2016. Během této služby organizoval řadu akcí pro mládež ve své diecézi a podílel se také na přípravě celostátních setkání mládeže.

Minulý rok absolvoval půlroční studium angličtiny v irském Dublinu a také prožil tři měsíce u trapistů v Nových Dvorech.

Kamil Strak je nejstarší ze tří sourozenců, rád sportuje a spolupracuje s druhými.

A jak se staví k funkci ředitele Sekce pro mládež?

„Vše nové je výzva. Chci pokorně hledat Boží vůli ve službě mně svěřené. Snad nebudu moc překážet, ale přiložím ruku k dílu, pro budování Božího království.“

Zdroj: www.cirkev.cz, 19. 8. 2017

(Redakčně upraveno)

Maria je vzorem ctnosti a víry

– dokončení promluvy Sv. otce ze str. 2

skrže Marii vyvolal v onom domě nejenom ovzduší radosti a bratrského společenství, nýbrž také víry vedoucí k naději, modlitbě a chvále.

To všechno bychom rádi měli dnes také v našich domech. Slavením Nanebevzetí Nejsvětější Panny Marie bychom chtěli, aby nám, našim rodinám a našim komunitám přinesla opět onen nezměrný dar, onu jedinečnou milost, o kterou musíme vždycky prosit nejprve a přede všemi ostatními milostmi, jež nám leží také na srdci, totiž milost, kterou je Ježíš Kristus! S Ježíšem nám Matka Boží přináší také novou, smysluplnou radost; přináší nám novou schopnost prožívat

s vírou i ty nejbolestnější a nejobtížnější momenty; přináší nám schopnost milosrdenství, abychom si navzájem odpouštěli, chápali se a podporovali se.

Maria je vzorem ctnosti a víry. Když dnes rozjímáme o jejím nanebevzetí na konci její pozemské cesty, děkujeme jí za to, že nás na pouti života a víry ustavičně předchází. Je první učednicí. A prosíme ji, ať nás opatruje a podporuje, abychom mohli mít silnou, radostnou a milosrdnou víru, a ať nám pomáhá být svatými, abychom se s ní jednoho dne setkali v ráji.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádía Vatikan*

Svatá Tereza z Kalkaty – misionářka lásky

Rozhovor s P. Brianem Kolodiejchukem po blahorečení Matky Terezy

Matka Tereza byla svatořečena 4. září 2016 papežem Františkem. Jak se mohla jedna malá, zcela nepatrná žena stát jednou z nejvýraznějších postav 20. století, když se věnovala „nejchudším ze všech chudých“?

Knalezení odpovědi na tuto otázku se katolická novinářská agentura *Zenit* otázala otce Briana Kolodiejchuka, jednoho z prvních členů mužské větve misionářů lásky a postulátora „kauzy“ pro blahorečení Matky Terezy.

Matka Tereza byla blahorečena 19. října 2003 papežem Janem Pavlem II. a 4. září 2016 byla svatořečena papežem Františkem. V následující části zveřejňujeme rozhovor, který se odehrál po blahorečení. Uchovává si celý svůj smysl a hloubku.

Dne 20. prosince 2002 byl uveřejněn dekret o zázcacích připsaných Matce Tereze. Pět let a tři měsíce po její smrti bylo oznámeno její blahorečení. Jak to bylo možné v tak krátkém čase?

P. Kolodiejchuk: Hlavním důvodem pro takový relativně krátký čas byla zajištěná pověst svatosti, kterou se vyznamenávala Matka Tereza již za svého života. Mnozí lidé ji považovali za svatou a nazývali ji dokonce „živou světící“. A to se domnívali nejen katolíci, nýbrž také lidé jiných náboženství, a dokonce někteří agnostici.

Mezinárodní média sledovala její život a dílo s velkým zájmem. Mnozí obdivovali její velké milosrdenství a její nesebeckou lásku k chudým.

Když zemřela (5. září 1997), indická vláda ji uctila státním pohřbem, kterého se účastnily světové vůdčí osobnosti. Mnozí lidé z celého světa sledovali smuteční obřad v televizi. To byla mimořádná počta pro Matku Terezu a jasný důkaz její pověsti svatosti. Především však kvůli ní truchlili prostí lidé, chudí, kteří zakusili její mateřskou lásku. Zvláště tito lidé dosvědčují její svatost.

Jako důsledek této rozšířené a potvrzené pověsti svatosti Kongregace pro blahorečení a svatořečení (dále jen KBS) obdržela nesmírné množství proseb, aby její „kauza“ mohla začít předčasně.

Jedna z prvních proseb – a sice podstatného významu – přišla již v říjnu 1997,

když arcibiskup Henry D'Souza žádal KBS o dispens z předepsané čekací doby pěti let po smrti. Tato lhůta musí uběhnout dříve, než může na diecézní úrovni začít zkoumání života, ctností a pověsti svatosti.

O čtrnáct měsíců později, 12. prosince 1998, udělila KBS dispens z normy a zkoumání mohlo započít na diecézní úrovni.

Poté co byly vykonány první přípravy, začalo zkoumání na diecézní úrovni v Kalkatě 26. července 1999. Tím začala fáze shromažďování informací: rozhovory s očitými svědky stejně jako třídění dokumentů a materiálu, který se vztahoval k životu a činnosti Matky Terezy. Závěrečné sezení diecézního zkoumání se konalo 15. srpna 2001. Spisy tohoto prvního zkoumání sestávají z 80 svazků, každý obsahuje asi 450 stránek. Materiál byl poté poslán KBS do Říma.

Ačkoliv byla udělena výjimka z čekací doby, probíhal formální proces podle běžných pravidel. Vědecké „vyličení ctností“ (positio) bylo připraveno pod vedením relátora, monsignora Josého Luise Gutiérreza Gómeze.

Jan Pavel II. a Matka Tereza v Kalkatě (rok 1986)

To vyžadovalo samozřejmě mnoho práce. Byly vypracovány odborné studie o životě a díle Matky Terezy. Byla to zajímavá a uspokojivá práce, neboť byla učiněna mnohá detailní odhalení. V dubnu 2002 bylo „positio“ ukončeno a bylo předáno ke studiu KBS.

Všechno to bylo možné díky obětavému úsilí těch, kteří v Římě a Kalkatě na „kauze“ pracovali. Ale ještě důležitější byla Boží prozřetelnost. Získali jsme správnou pomoc ve správný čas a mohu skutečně říct, že nám pomáhala Boží ruka a vedla nás na této cestě.

S plnou důvěrou v Boha zasvětila Matka Tereza svůj život službě nejchudším z chudých, těm všem opuštěným, nemocným a umírajícím. Požitek, úspěch, jistota a egoismus jsou znameními dnešní doby. Proč je tato postava, co nevidět svatá, tak mnoho obdivovaná v současné společnosti?

P. Kolodiejchuk: První příčinu přitažlivé síly Matky Terezy lze vztáhnout na přitažlivou sílu evangelia samotného.

Co bylo na Matce Tereze nejočividnější a nejpřitažlivější, byl její radikální život evangelijní zvěsti. Byla na ní obdivována a ceněna ani ne tak její výřečnost, neboť její slova byla spíše jednoduchá, nýbrž spíše její „přesazení lásky do činu“, jak tomu učil Ježíš Kristus.

Hluboký vhled do radostné zvěsti a pevná víra u ní zapustily kořeny, prosadily se u ní, což se zase zrcadlilo v jejím životě. Nedopřála si žádné kompromisy a v tom byla její neomylnost a odvaha obdivuhodná.

Její život a dílo propůjčují jejímu životu autenticitu, a to hledali lidé, které zvala k pohovorům nebo kteří jí přinesli množství cen a čestných uznání. Také v sekularizované společnosti ukazuje stále silnou přitažlivou sílu radikálním životem podle evangelia.

Jedním zvláště důležitým aspektem této přitažlivé síly byla služba Matky Terezy těm nejpotřebnějším. Její soucit, její

Matka Tereza – Den bratrství

péče a její chování – k těm nejposlednějším a nejmenším, k těm nemilovaným a nechtěným byly výrazem sebeobětování, které vycházelo z celého srdce a bylo odpovědí na ono zvláštní volání, jež obdržela v roce 1946, aby utišila Ježíšovu žízeň po lásce a po duších.

V době, kdy je tak rozšířené odmítání života a lidé jsou z lhostejnosti ponecháni v nouzi, vystoupila vůči tomu Matka Tereza jako zvěstovatelka, která každé osobě, kterou potkala, dala na srozuměnou: „Bůh tě miluje a chce tě, touží po tobě, ano, žízni po tobě.“ Žila tuto zvěst, když objímala ty nejchudší, nejpouštěnější, nejmilovanější, ty, které nikdo nechtěl a pro které nikdo neměl čas. Každý, kdo byl s ní, se cítil zvláště milovaný.

Že Matka Tereza vzbudila takový obdiv, ukazuje, že lidé nadále hledají duchovno. Často žízni lidé po Bohu, aniž by to věděli. Jak říká Svatý otec ve svém apoštolském listu *Novo Millennio Ineunte*: „Svatost je zvěstí, která přesvědčuje beze slov. Je živoucím zrcadlem Kristovy tváře.“ Nakonec to byla svatost Matky Terezy, která přitahovala lidi, a byla to jeho tvář, kterou v ní obdivovali.

Když byla zpráva o svatořečení Matky Terezy potvrzena, kongregace a generální představená misionářek lásky prohlásily, že „její svědectví a zvěst o lidech všech náboženství byly chápány jako znamení, že Bůh také dnes miluje svět“. Nalik přispívá postava Matky Terezy jednotě a mezi náboženskému dialogu?

P. Kolodiejchuk: Zásluhy Matky Terezy byly zaměřeny na všechny lidi, nezávisle na kastě, víře, rase nebo národnosti. Tímto způsobem dosvědčovala pravdu, kterou sama hlásala: „Každý člověk je Božím dítětem stvořeným, aby milovalo a bylo milováno.“

Trvala na skutečnosti, že všichni jsme dětmi toho samého „milujícího Otce“ a doufala, že všichni tuto pravdu pochopí.

Zároveň musí zaznít, že Matka Tereza měla velké uznání pro všechna náboženství a byla spřátelena s mnohými lidmi jiných náboženství. Nečinila však kompromisy se svou vlastní vírou. Její autenticita a transparentnost byly v tomto ohledu velmi ceněny. Uznávat jiná náboženství znamenalo také, že jiní lidé budou uznávat to její, a tak tomu také bylo.

Od roku 2000 se odehrává každý rok v den úmrtí Matky Terezy, 5. září, „Den bratrství“. Tato iniciativa má za cíl zvěčnit dědictví Matky Terezy. Tuto myšlenku měl v roce 1999 otec Miguel Elías Alderete Garrido. Následovnice Matky Terezy, sestra Nirmala, se připojila k iniciativě listem ze 7. srpna 1999, ve kterém nabídla svou podporu, „nakolik je tento den vyzváním pro lidi modlit se a působit láskou, aniž by hledali peníze nebo jakýkoliv majetek.“

Jak se má tento den odehrát?

Otec Miguel říká, že skrze dílo milosrdenství. „Otevřete dveře vašich domů těm nejchudším; sdílejte svůj stůl s těmi, kteří mají hlad; oblékněte každého, kdo

je nahý; dejte pít žiznivému; navštivte nemocné; a přijměte pocestné.“ Vše to znamená žít svůj život v tom duchu, který také posvětil Matku Terezu.

Kamkoliv přišla, přišla jako „misionářka“, jako katolická řádová sestra, jako zvěstovatelka evangelia a jako taková byla akceptována a uznávána. Její přítomnost byla vyjádřením její víry a svědectvím skutečné tváře církve, byla přítelkyní nejmenších a posledních, jako byl i její Pán.

Po její smrti se modlili u jejího hrobu lidé každé víry, kteří byli přitahováni jejím životem a její zvěstí. Stejně tak se scházejí lidé různého náboženského vyznání, aby uctili její život a dílo. Tak je nadále Matka Tereza jednotícím faktorem.

Když se Agnes Gonxhe Bojaxhiu, budoucí zakladatelka Misionářek lásky, rozhodla pro řádový život, přijala jméno, kterým se svěříla svaté Terezii z Lisieux, patronce misii. Jaké je dědictví Matky Terezy pro misionáře 21. století?

P. Kolodiejchuk: I kdyby Matka Tereza vedla náboženský život, který by mohl být označen jako „aktivní“, měla by modlitba v jejím životě a povolání přednostní místo.

Vztah Matky Terezy k Bohu byl u kořene veškeré její činnosti a z tohoto důvodu byla skutečně „kontemplativní“. Její příklad nám nově připomíná to, že každá misionářská činnost začíná i končí v modlitbě. Modlitba a sebeobětování byly jejími prvními misionářskými nástroji, tak jako pro její patronku, svatou Terezii z Lisieux.

Je stále pokušením redukovat misii na sociální službu. Avšak pro Matku Terezu musí být misionář „nositel Boží

lásky“. Tento úkol byl jediným cílem její misionářské činnosti.

Usilovala o odhalení lásky Boží v konkrétních situacích denního života. Nakrmit hladové, obléct nahé, pečovat o nemocné – každý takový apoštolát, který podnikla, byl její cestou, jak předat Boží lásku lidem.

Matka Tereza hledala Kristovu tvář v modlitbě a apoštolátu a tímto způsobem se skutečně stala kontemplativní v srdci světa. Od modlitby, zejména od Eucharistie, chodila k chudým a od chudých šla opět k modlitbě.

„Mé povolání není být úspěšná, ale věřící,“ opakovala často Matka Tereza. To byl její způsob, jak se koncentrovala na věrnost misii, která jí byla svěřena, místo toho, aby se ztratila v úspěších, které měla, nebo třeba v oblíbenosti.

Její misie k chudým nebyla otázkou prestiže, nýbrž služby, přijala poslední místo mezi svými bratry a sestrami. Byla pohlcována jedním jediným přáním: přinést Boží lásku chudým a potřebným.

Nakonec měl zůstat na očích nadpřirozený původ a cíl každé misie, i když byla vykonávána nějaká časná činnost. V tom byla Matka Tereza příkladem. Vše, co dělala, mělo za cíl přinést Boží lásku lidem, kterým pomáhala. To je výzva, aby bylo dáno modlitbě v životě misionáře přední místo. Nakonec pouze svatost života může plně předat zvěst o Boží lásce.

Z Maria heute 9/2016 přeložil -jn-

Panna Maria - náš nejdokonalejší vzor

„Které případy ve vězení jsou nejtěžší?“ zeptal se redaktor jednoho deníku vězeňského duchovního. Ihned dostal jednoznačnou odpověď: „Nejtěžší případy jsou ti vězni, kterým při slově matka nepřijde na mysl nic dobrého!“ Takové dítě je velmi nešťastné, ono nikdy nepocítilo, že je milované, proto ani ono neumí milovat. Už se těžko naučí milovat. Neboť v našem životě není hlavní milovat, ale být milován. Milovat dokáže jen ten, kdo je milován.

Tento měsíc si připomínáme narození Panny Marie, té nejlepší Matky, kterou si sám nebeský Otec vyvolil za Matku pro svého Syna - Ježíše Krista. Proto, že ona je Matkou Spasitele, je i Matkou všech vykoupených, tedy je i Matkou nás všech.

Proto, že Panna Maria je tou nejlepší Matkou, je i tím nejkrásnějším a nejdokonalejším vzorem pro všechny matky. Šťastné dítě, jehož matka si našla svůj vzor v Panně Marii. Taková matka se snaží myslet, hovořit a dělat tak, jako myslela, hovořila a konala Panna Maria. Taková matka nejen svěří své dítě Panně Marii, aby je chránila, ale rovněž je naučí právě mariánské úctě, která spočívá v následování jejího života.

Taková matka svěří své dítě Panně Marii hned, sotva pocítí, že se hlásí k životu. Panna Maria ochraňuje ty děti, které byly svěřeny pod její ochranu. Ona chrání jejich tělesný život, avšak i jejich duševní život.

V čínské provincii Če-li ve vesnici Toankia Čoangsa se stala následující událost.

V té vesnici žila pouze jedna křesťanská rodina, ostatní rodiny byly ještě pohané. Tato křesťanská rodina se snažila, aby také jiní obyvatelé vesnice poznali křesťanskou víru, aby zanechali temnotu pohanství a přijali světlo Kristova evangelia. Avšak nijak se to nedařilo. Až jednoho dne se ztratila dvě děvčata z té křesťanské rodiny. Rodiče je hledali. Také jiní obyvatelé vesnice jim pomáhali hledat. Když se o ztrátě dětí dozvěděl člověk, jenž ráno kosil svoji zahradu v blízkosti dvora křesťanské rodiny, vzpomněl si, že zaslechl dvakrát něco šplouchnout do studně. Ráno si myslel, že to byly ka-

meny ze stěny studně, a teď ho napadlo, zda to nebyly ty dvě ztracené děti. Nikomu nic neřekl, jen šel ke studni, aby se přesvědčil. Podíval se dovnitř a děti byly skutečně ve studni, ale k jeho velkému překvapení byly živé. Starší děvče sedělo na vodě a ve své náručí drželo svoji mladší sestřičku. Přivolal rodiče i ostatní, kteří tam byli, a pomohli dětem ze studny. Zajímavé bylo také to, že děti ani neměly mokré šaty. Potom starší děvče vyprávělo: „Když jsem spadla do studně, byla jsem až na dně. Odtud mě vytáhla paní, která byla podobná Panně Marii. Posadila mě na vodu a tehdy jsem viděla svoji sestřičku, jak vyšla z vody. Paní mi ji dala do náruče a řekla: »Tady klidně sedte a nebojte se. Já vás budu chránit, dokud vás odsud nevytáhnout.« Potom jsem už paní neviděla.“ Děti byly ve studni šest hodin. Všichni, i pohané pochopili, že to nebyl nikdo jiný než Panna Maria. Všichni, kdo byli svědky této události, anebo o ní slyšeli, zatoužili mít pro své děti takovou Matku, jakou je Panna Maria, a proto přijali křesťanství.

Panna Maria chrání dítěti, které jí bylo svěřeno, nejen život tělesný, ale i život duševní, život věčný. A dělá to o to horlivěji, o co je duše cennější než tělo a o co je život věčný vzácnější než život

časný. Proto dobrá mariánská matka nejen odporoučí své dítě pod ochranu Panny Marie, nejen sama má svůj vzor v Panně Marii, ale Pannu Marii staví jako vzor i před oči svého dítěte. Učí ho žít podle příkladu Panny Marie, protože ví, že jen tak dobře připraví své dítě pro život časný i věčný.

Chudé děvče odešlo na internát. Napsalo své matce dopis, v němž ji prosí, aby nezapomněla přibalit rovněž zrcadlo, až ji bude posílat balík. Matka, která svoji dceru skutečně miluje, rozmýšlí, jak využít také tuto situaci pro dobro své dcery. Když připravovala balík pro dceru, vložila do něj ještě malý balíček, v němž bylo požadované zrcadlo. Děvče dostalo balík a rozbalovalo jej. Najednou narazilo i na malý balíček, na kterém bylo napsáno: Tvoje zrcadlo. Rozbalila jej. Úplně nahoře byl obraz umrlčí lebky na dvou stehenních kostech a pod ním bylo napsáno mamčinou rukou: „Taková jednou budeš!“ Potom bylo skutečně zrcadlo a pod ním bylo matčinou rukou napsáno: „Taková jsi teď!“ Ale byl tam ještě i krásný obrázek Panny Marie a pod ním bylo napsáno matčinou rukou: „Taková máš být!“ Děvče porozumělo, co jí chtěla maminka říci těmito třemi zrcadly. Všechna tři si upevnilo na vnitřní stranu své skříňky a často se ně dívalo. Lebka jí připomínala tu skutečnost, že i ona jednou bude taková. Proto když se dívala do skutečného zrcadla, aby viděla, jak vypadá, nikdy si nezakládala na své kráse, která je tak nestálá. Více se starala o krásu své duše než o krásu svého těla, aby byla co nejpodobnější Panně Marii. A tak se toto děvče připravilo dobře a čistě na svoje manželství i mateřství. A toto, co přijalo od své dobré a zbožné matky, se snažilo i ono odevdat svým dětem, aby byly šťastné zde i jednou na věčnosti.

Nemůže být krásnější vzor pro člověka, než je Panna Maria. Z Japonska píše řeholní sestry misionářky: Univerzitní profesor z tokijské univerzity, který je pohan, měl sérii přednášek k japonské mládeži v rozhlase. V těchto svých přednáškách často vzpomínal Pannu Marii. Hovořil o ní s velkou úctou a vyzdviho-

František a Hyacinta byli svatořečení

Po dlouhé době čekání byli oba mladí pasácci z Fatimy 13. května 2017 celou církví papežem Františkem ve Fatimě svatořečení. Před blížícím se říjnovým výročním stěžejním zjevení Panny Marie je dobré oživit si některé skutečnosti, jak ke svatořečení došlo.

val zejména její čistotu. Mimo jiné řekl i to, že čistota není jen nějaká touha, která by se nedala uskutečnit. Dá se uskutečnit a nejlépe ji uskutečnila Matka Kristova, proto ji křesťané plným právem nazývají Pannou panen. Řekl také toto: „Naše japonská děvčata budou jen tehdy dobrými manželkami a matkami, když si za svůj vzor vezmou Madonu – Boží Matku. Následování svaté Panny je jistě pro naše děvčata užitečnější, než brát si za příklad a vzor jakoukoliv hrdinskou ženu našeho národa.“ Tak pěkně se vyjádřil pohanský profesor o Panně Marii. Avšak i velmi rozšířený deník Osaka Mainichi přinesl sérii článků o výchově děvčat a Pannu Marii jim představoval jako vzor všech děvčat a všech matek.

Tedy dnes, když se svět svojí nemravností řítí do záhuby, hledají vzor i pohané pro svoji mládež v Panně Marii. A co my? My máme tak blízko k Panně Marii. Vždyť denně se k ní obracíme svými modlitbami. Co vy, křesťanské matky, jak připravujete své děti pro život? Čím je vybíjíte, aby obstály ve světě, do něhož je posíláte? Nic užitečnějšího a důležitějšího jim nemůžete dát, než je pravá mariánská úcta, která spočívá v následování příkladu Panny Marie. V ní máme příklad, který máme následovat, i Pomocníci, o nich se můžeme opřít ve svých potřebách. Pod její ochranou a vůdcovstvím se už mnozí zachránili. Pyšní se stali pokornými, slepým vysvitlo slunce evangelia, mnozí nemravní se stali čistými a ti, kdo už stáli na pokraji propasti věčné záhuby, u ní našli svoji záchranu.

Často dnes slyšíme tvrzení, že svět je špatný. To však není pravda. Nikoliv svět je špatný, ale my nejsme dobří. Vždyť svět je vždycky takový, jací jsou lidé, kteří v něm žijí. My však můžeme být dobří. Máme k tomu velké předpoklady. Pán Bůh se o nás postaral, když nám dal Pannu Marii za naši Matku, Orodovnici, Ochránkyni, Těšitelku i Pomocnici. Teď už záleží jen na nás, zda ji přijme, zda se odevzdáme do její ochrany a zda si ji zvolíme za svůj životní vzor. Zda pochopíme Boží lásku, jež nám za Matku nabízí Matku Božího Syna Ježíše Krista.

*Z Ludová čítanka 9/2002 přeložil -dd-
(Redakčně upraveno)*

K tomuto svatořečení došlo po krátké shrnující studii. Ta ukazuje soudržnost různých papežů, kteří se tím již dříve zabývali, představuje velkou posilu pro novou evangelizaci a je pro současnou i budoucí mládež svědectvím nepřekonatelného křesťanského života.

Různé etapy procesu svatořečení (1949–2017)

Na tomto místě můžeme vykreslit detaily krátkého, ale zhuštěného života těchto dětí. Za posledních 17 let to bylo už vícekrát částečně nebo obsáhleji vykonáno. Aby bylo možno blažené duše vyzvednout ke cti oltáře, opírá se církev o jejich vynikající ctnosti, které jim byly vnuknuty Duchem Svatým a které je činní schopnými těšit se od Boha mimořádné přízni, jež ověřuje hodnotu těch blahoslavených, o nichž je zde řeč. Tito tři pasácci: Lucia dos Santos, její bratranec František a jeho sestra Hyacinta Marto (narození 1907, 1908 a 1910) se vyznačovali ihned nejvyššími ctnostmi, a třebaže byli už na celém světě známi a na jejich přímělu bezpočet milostí bylo uděleno, museli jsme být poněkud déle trpěliví, a to ne proto, že by jejich hodnota nebyla ihned očividná, nýbrž proto, že církev uznává jenom ty zázraky, které se staly po jejich smrti. Obě nejmladší děti zemřely v letech 1919 (František) a 1920 (Hyacinta). Především musel být rozřešen jeden církevněprávní problém, totiž ta skutečnost, že mají být svatořečeny děti, které v okamžiku smrti byly velice mladé (11 a 10 let). Zákonodárství Kongregace pro blahorečení a svatořečení – kterou dnes vede kardinál Angelo Amato – byla doposud toho mínění, že mohou být v nejranějším věku svatořečeny jenom ty děti, které byly mučedníky. Snad zde převážilo slavné „Prorocství“ sv. papeže Pia X. On řekl: „Mezi dětmi jsou světci“ – aniž by objasňoval blíže důvod jejich svatosti.

Tím rozhodujícím od začátku byl jejich život, popsán přiměřeným způsobem, respektive prostředí, okolnosti, činy, přežívatelství svědkové, svědectví o ctnostech, která po sobě zanechaly a která byla objektivně přezkoumána. To byla především práce historiků, která trvala 98 let! K tomu přistoupilo zkoumání zázraků, které muselo být zkoušeno na osobách, které se těch zázraků zúčastnily. To byla část, která přišla na řadu až naposled a která byla nejdůležitější, protože sv. Jan Pavel II. nařídil, aby tato zkoumání byla provedena při společné meditaci obou sourozenců. To byla záležitost církevních právníků a teologů.

Pomalost zkoumání při procesech blahorečení má různé důvody, z nichž jeden byl na začátku procesu (církevněprávní posouzení) v roce 1949 – exhumace a později přenesení posmrtných ostatků obou dětí (v padesátých letech). Také vysoké náklady procesu zkoumání zde hrály roli. Svědkové byli vyhledáváni hlavně podle písemností sestry Lucie. Docházelo k početným dotazům osobami pověřenými zkoumáním. Bylo mnoho svědků z místa, ale také odjinud, až k tomu chirurgovi z Lisabonu, který operoval Hyacintu.

Začátky tohoto procesu sahají až do roku 1946. V roce 1949 byl zahájen oficiálně proces blahorečení a v roce 1979 byl uzavřen. Dne 13. května 1989 uveřejnil papež Jan Pavel II. dekret o hrdinských ctnostech Františka a Hyacinty, kteří od té doby byli označováni jako „ctihodní“. Dne 13. května 2000 připutoval Jan Pavel II. osobně do Fatimy (pro něho to byla třetí návštěva), aby tyto dvě děti blahorečil za přítomnosti sestry Lucie. Uprostřed všeobecného jásání jsme byli také přítomni. Za údaje o zmíněném procesu velmi vděčíme jeho místnímu účastníkovi ve Fatimě, vicepostulátoru P. Luisi Kondorovi. Současné svatořečení spočívalo na základě uzdravení jednoho brazilského

ditěte, které nastalo nedávno na společnou přímluvu Františka a Hyacinty. Tento zázrak stačil, aby se mohlo jejich svatořečení uskutečnit.

Podklady pro prohlášení za ctihodného, blahoslaveného nebo svatého

Nesmíme zapomenout na doklady, které vedou církev k tomu, aby zapsala lidi s hrdinským stupněm ctností do seznamu svatých. Všechno se zařazuje do řádu vykoupení, ještě přesněji do pořádku spolupůsobení člověka na tomto vykoupení. Absolutně vzato, Kristus by nás mohl zachránit bez našeho spolupůsobení, ale kvůli prvotnímu hříchu našich prarodičů a všech následujících generací chtěl, aby muž a žena, kteří byli zodpovědní za své vlastní provinění, spolupůsobili na svém tímto vykoupením získaném napřímení. Z toho vyplývá, že jejich zásluhy (způsobené ve „svatosti“) se Kristu líbí a připojují se k jeho zásluhám, aniž by něco přidaly k dostatečným a nekonečným zásluhám Vykupitele. Tak může vylít na celé lidstvo z pokladu milostí podle své vůle a podle potřeb lidí. Světci mohou svým napojením na Marii, „novou Evu“, v nebi předstupovat před Boha se svými přímluvami, aby různou přízní a milostmi (obrácení, posvěcení...), dosáhli přístupu k jedinému Prostředníku, ukřižovanému a zmrtvýchvstalému Kristu. To je přínos lidí k Boží přízni v „ekonomii vykoupení“. Tato role „spoluvykupitelství“, která byla předána lidstvu, se dosvědčuje v evangeliu. Vyžaduje neustálé umrtvování v ohledu k účasti na všeobecné spáse, jak to píše svatý evangelista Marek na začátku svého svědectví: „Čiňte pokání a věřte evangeliu.“ (Mk 1,15) Zjevení Matky Boží, která se udála v 19. století ve Francii, mluví neustále o zkouškách, jež museli vytrpět od neobrácených lidí (např. v Lurdech). Totéž platí pro Fatimu, kde nejprve anděl a pak Maria vyzývají pasáčky: „Obětujte se za hříšníky...; přinášejte oběť podle svých sil...; Bůh má radost z vašich obětí...“ Tak tomu bylo už ve Starém zákoně, když Věčný požadoval od svých služebníků odříkání a celopaly.

Svoji podobností s Kristem, Vykupitelem, požaduje Maria – která je sama dokonalým obrazem Boží tváře – po svých

dětech, které přijala pod křížem, aby se staly podobnými Otci, který je pro všechny ve svém Synu Ježíši dokonale předobrazem: „Kdo viděl mne, viděl Otce.“ Svati jsou ti, kdo se spodobněním svého života s životem Ježíšovým stali jemu podobnými a jeho nejvíce napodobili. To je existenční oprávnění knihy po evangeliu nejslavnější: *Následování Krista*. Tak se stalo výkupné utrpení jakoby druhým zákonem světa, tím více nebo méně silným napodobením oběti Kristova života a smrti jako účast velkodušných lidí na všeobecné spáse. Ty děti, pasáčky, byly svými matkami a farářem vyučeny v moudré víře a především měly důkladné základy, aniž by jim bylo něco upíráno (Matka Boží jim ukázala peklo!). Tito pasáčky rozuměli velmi dobře a uměli spontánně, obšírně a s láskou odpovídat, protože František a Hyacinta věděli, že jim zůstává jenom krátká doba života. Lid to cítil a nerozuměl průtahům církve, co se týká svatořečení těchto svatých příkladů. Tyto děti měly udivující velkou trpělivost, která byla o to překvapivější vzhledem k jejich mladému věku!

Poznání tajemství z Fatimy na příkladu malých pasáček

Tak můžeme číst o životě a svědectví pasáček v různých rovinách navzdory trvání času a množství událostí.

Nejdříve je tu rovina dětství v komiksu, soustředěných vyprávěních, animacích. Aniž bychom je chtěli zpochybňovat, jsou tyto prostředky přece silně omezené a nejsou zbaveny oceňování, ukvapeného zobecňování, ba zkomolení a vynechání! A dnešní kresby nemají vždycky stejnou hodnotu jako ty dřívější. Tyto publikace jsou pro děti a mládež obohacením jenom tehdy, když je podnítí, aby tyto děti napodobovaly.

Druhá rovina je rovina pochopení opravdovým poznáním, které se děje ověřenými vyprávěními od věrohodných historiků, jakož i přednáškou ve světě víry, bez stranických hodnocení nebo ovlivňovou „apokalyptickým“ strachem, jichž používají různí bezcharakterní autoři. Ne-ni nikdy dostatek opakování, že Maria jako příkladná matka nepřichází nikdy, aby šířila strach a odsuzovala, nýbrž naopak, aby varovala, utěšovala a zachraňovala. Je úkolem každého jedince, aby ve

světě Ducha Svatého poznával nejbezpečnější prostředky a volil je. Mezi publikacemi zaměřenými na dospělé existují stará a zejména nová díla, která představují s potřebným odstupem život pasáček v jeho celistvosti, jako to třeba udělal P. G. Gaucher příkladně pro sv. Terezii od Dítěte Ježíše. Filmy jsou pro použití vždycky poněkud choulostivé, protože to nadpřirozené se nedá zobrazit a dochází téměř nevyhnutelně k velice „lidským“ vylíčením, tzn. k pochybným a aranžovaným zobrazením údajných svědků. Podkladem pro co možná nejautentičtější zprávy zůstává šest memoárů sestry Lucie, které sestavila na příkaz svého biskupa a později na pokyn Msgre. Guerra mezi lety 1935 a 1993.⁽¹⁾

A potom existuje ještě třetí rovina, rovina spirituality. Tato, ačkoliv je skutečná, spočívá v Božích zásadách. Jsou to Boží úmysly, které v našem světě přijímají konkrétní podobu a zkoumají účel a cíl našeho světa z druhé strany.

Abychom toho dosáhli, musíme se uchýlit k nejvznešenějším a nejzávažnějším pramenům: k Písmu svatému a jeho původnímu výkladu. Všechno toto je spojeno se životem modlitby a rozjímání, jak tomu bylo kupříkladu u svaté Terezie z Avily. Tato rovina se neobejde bez duše, protože ji Duch Svatý stále osvěcuje, aby nedošlo k riziku omylu nebo klamu. Potom bude tajemství Fatimy zcela průhledné a naplní duši nadpřirozenou blažeností. V pokoře a posvátné odevzdanosti Neposkvrněnému Srdci Panny Marie nás František a Hyacinta předešli v odhalení velkého trojičního tajemství z Fatimy. Toto tajemství vytušili už zde na zemi, když si je promítli na Boha ve světle, které seslala Naše Milá Paní.

Kéž by zářícími božskými úmysly naplněné chápání znovu vzešlo v naší zatemnělé společnosti a ozářilo především mladé lidi, kteří jsou „nadějí církve a strážci zítřka“, jak to řekl sv. Jan Pavel II. na Světovém setkání mládeže.

*Z Maria heute 6/2017 přeložil -mp
(Redakčně upraveno)*

Poznámky:

⁽¹⁾ Jedno z vydání v původní řeči: *Memorias e cartas da Irma Lucia Porto*, 1973 a pozdější vydání.

Suma o darech svatého Josefa (81)

TŘETÍ ČÁST

Kapitola XXI: Dary vlastností druhé andělské hierarchie (*Druhá část*)⁽¹⁾

Nyní si již opásejme své boky a obujme své boty, jako bychom měli dosáhnout obtížně přístupného vrcholu nějaké veliké hory. Písmo svaté hovoří totiž o horách jako obrazech blažených andělů, mezi nimiž převyšuje rifejské šiky⁽²⁾ řád panstev, zaujímající ve střední andělské hierarchii nejvyšší místo. Vlastní dary panstev vysvětluje blažený Diviš⁽³⁾ v osmé kapitole svého díla *O nebeské hierarchii* těmito slovy: „Domnívám se, že zjevující pojmenování svatých panstev ukazuje jakési nezotročitelné povznesení osvobozené od veškeré pozemské nízkosti a nijakým způsobem se nesklánějící před žádnou z tyranských nepodobností. Neboť se jako nepodrobitelná panstva svobodně vypínají nad vším, co vede k poníženému otroctví, nepřipouštějí žádné poklesnutí a transcendentují veškerou nepodobnost a bez ustání touží po skutečném panství a po principu panství.“⁽⁴⁾ Tolik Diviš.

Tento vysoký způsob vyjadřování, tato nauka, pro nevěřící temná, a tato mystická mluva nejsvětějšího otce a mučedníka Divíše⁽⁵⁾ nás poučuje o sedmi vlastnostech svatých panstev: první vlastností je svoboda od otroctví, druhou vlastností je nijaké přemožení nepřáteli, třetí vlastností je velkodušná přisnost, čtvrtou vlastností je žádný nedostatek služebníků, pátou vlastností je nezkroutilná vůle vládnout, šestou vlastností je snaha vyrovnat se samotnému Bohu a sedmou vlastností je majestát účasti na Boží vládě. Boží učitel⁽⁶⁾ nás také poučuje, že tato blažená panstva nepodléhají žádným nedostatkům charakteristickým pro panstva pozemská. Nejsvětější panstva nejsou totiž utlačována otroctvím ze strany vyšších, neobávají se žádného útoku nepřátel, nekazí se žádnými pokřivenými neřestmi a nesuzují se žádnými ambicemi po cti, nýbrž jsou podřízena vedení nejvyššího Boha a vykonávají vládu podle svatých zákonů. I když vládu panstev nejsme schopni smyslově vnímat, nemá být naším rozumem popírána, neboť je hlášána výrokem Ducha Svatého.

V těchto nejvyšších věcech musíme náš rozum jímat v poslušnosti Kristovo.⁽⁷⁾ A to, co jednou, jak doufáme, budeme nahlížet v nejjasnějším světle, máme nyní držet jistou vírou.

Vás pak, ó nejblaženější panstva, o nichž církev každodenně zpívá, že se klaníte Bohu, prosím, abyste do mysli smrtelníků seslala shůry aspoň nějaké

Josef byl nazýván otcem Krále veškerenstva, neboť tímto titulem se jasně dává najevo, že nikomu nikdy otrocky nesloužil. Proto můžeme také připojit, že tím, že se vyhýbal tyranům, je přemohl a že nikdy neupadl do ďábelského vlivu.

vaše božské dary, jimiž bychom se jako kousky padajícími z vašeho stolu mohli my, ubozí psíci, žít.⁽⁸⁾ Přebýváte-li mezi horami tvorů na té nejvyšší hoře, jak můžeme srovnávat nevypověditelné světlo vašich darů s někým jiným? Avšak bude vašim božským bytostem připsáno ke cti, když důstojné dary vaší přirozenosti a vaší slávy srovnám nyní s ne důstojnými dary svatého Josefa. První vlastností panstev je vznešenost svobody od jakéhokoliv druhu otroctví. To, že Josef touto svobodou zářil, nám dokazuje jeho vznešený

rodokmen a uvedená starobylá šlechtická krev a přesvědčuje nás o tom vznešenost jeho lásky a všech ctností, jež činí člověka svobodným a příslušníkem svobodného stavu. Přidej k tomu to, že Josef byl nazýván otcem Krále veškerenstva, neboť tímto titulem se jasně dává najevo, že nikomu nikdy otrocky nesloužil. Proto můžeme také připojit, že tím, že se vyhýbal tyranům, je přemohl a že nikdy neupadl do ďábelského vlivu. Z tohoto důvodu mu odpovídá druhá vlastnost panstev, jíž je, jak jsme si řekli, nijaké přemožení ze strany nepřátel.

(Pokračování)

Z latinského originálu
„Summa de donis Sancti Ioseph“
(Romae: ex Typographia polyglotta
Sacrae Congregationis
de Propaganda Fide, 1887)
přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

- (1) V první části této kapitoly své Sumy I. Isolani probíral, jak byl sv. Josef pozdvižen k podobnosti s vlastnostmi prvních dvou řádů (kūrů) druhé andělské hierarchie, totiž řádu moci a sil. Dnes začne pojednávat o Josefově podobnosti s nejvyšším řádem (kūrem) této druhé hierarchie, tj. s řádem panstev. [pozn. překl.]
- (2) Rifeus, podle něhož jsou tyto šiky označovány, je trójský bájný hrdina Vergiliovy básnické skladby *Aeneis* a objevuje se také v Dantově *Božské komedii* (Ráj XX, 67–69). Význam výrazu „rifejské šiky“ je tedy „hrdinské šiky“. [pozn. překl.]
- (3) Tedy Pseudo-Dionysius Areopagita. [pozn. překl.]
- (4) *De caelesti hierarchia*, cap. VIII, 1. In: PG 3, sl. 237 (český překlad: Dionysius Areopagita: *O nebeské hierarchii*. Přel. Martin Koudelka. Praha: Vyšehrad, 2009, s. 91). [pozn. překl.]
- (5) (Pseudo-)Dionysius Areopagita byl v raném středověku ztotožněn se svatým Divišem (*saint Denis*), pařížským biskupem a mučedníkem z 3. století. [pozn. překl.]
- (6) Tedy Pseudo-Dionysius Areopagita. [pozn. překl.]
- (7) Srov. 2 Kor 10,5. [pozn. překl.]
- (8) Je to narážka na slova kananejské ženy ke Kristu: „Ovšem, Pane, jenže i psíci se žíví kousky, které padají ze stolu jejich pánů.“ (Mt 15,27; srov. Mk 7,28) [pozn. překl.]

„Láska zvítězí, nikoliv pomsta“

Učme se od církve vyznavačů a mučedníků

Islámský teror v Africe a na Blízkém východě je jednou z největších výzev pro církve našich dnů. Tobias Lehner, referent pro práci s veřejností při organizaci „Kirche in Not“, poukazuje na zoufalou situaci pronásledovaných křesťanů. Popisuje však také působivé svědectví věřících, kteří se nesklánějí před peklem násilí, ale odvážně vyznávají svůj vztah k Ježíši Kristu a nemyslí na pomstu. Před našima očima září církve mučedníků.

„Kdybychom nebyly na křížové cestě, zemřely bychom.“ Tím jsou si jisty prodavačky z trhu v Memé na severu Kamerunu. Bylo to odpoledne 19. února 2016, v pátek – to je čas na pobožnost křížové cesty. „Když jsme se modlily, vypuklo to peklo.“ V centru malého města na hranici s Nigérií se odpálili dva atentátníci. Vzali s sebou na smrt 20 lidí. „Kdybychom nebyly zrovna v kostele, také by nás to zasáhlo,“ říkají ženy.

I když uplynul už více než rok, zůstává trauma z útoku stále hluboké. „Je to jako kolektivní psychóza,“ vysvětluje biskup Bruno Ateba Edo. V jeho diecézi Marua-Mokolo se každý účastník bohoslužeb musí podrobit prohlídce na zbraně a trhavinu. „Jestliže se koná bohoslužba venku pod širým nebem, drží se věřící za ruce a tvoří lidský řetěz. Tak chtějí zabránit, aby se atentátníci nezamíchali mezi modlící se.“ Biskup Edo nechal zřídit v Memé místo shromáždění pro oběti a pozůstalé po útoku. Kirche in Not ho v tom podporovala.

Boko Haram:

Teror zasahuje všechny, na mušce jsou zvláště křesťané

I když muži v pozadí útoku nebyli jednoznačně identifikováni, zdejší lidé nepochybují o tom, že to byli teroristé z Boko Haram. Islamistická sekta, jejíž jméno znamená „Západní kultura je hřích“, patří k nejnebezpečnějším teroristickým organizacím na světě. Na svém kontě mají více než 15 000 obětí od roku 2009 – křesťany i muslimy.

„Ale my křesťané jsme zvláště na mušce, protože naše náboženství ztělesňuje všechny ty hodnoty, které Boko Haram zatracuje,“ říká biskup Oliver Dashe Doeme z Maiduguri v severní Nigérii, které se pokládá za „hlavní město“ Boko Haram.

I když teroristická skupina v nejnovější době ztratila vojenskou podporu, strach před návratem teroru je všudypřítomný. Největší nebezpečí teď pochází od atentátníků s výbušninami. Proto zůstávají lidé, kteří utekli před Boko Haram, raději ve svých útočištích.

Organizace pro uprchlíky při OSN odhaduje v Nigérii a okolních státech více než 2,5 milionu vnitřních uprchlíků. Diecéze Maiduguri se stará o výživu a ošacení a pečuje duchovně o traumatizované.

„Láska zvítězí, nikoliv pomsta“

„Militantní islamismus, hladomory, přírodní katastrofy a politická nestabilita utiskují africké křesťany stále znovu,“ říká jednatelka Kirche in Not Deutschland, Karin Maria Fenbertová. „Kdybychom nepomáhali v Africe, přišlo by do Evropy více uprchlíků.“ Africká církev je chudá, ale živá. Z více než 1,1 miliard obyvatel Afriky je asi 215 milionů katolíků. Jejich počet se od roku 1982 zečtyřnásobil. Průměrný věk obyvatel je 19 let.

Dominikánský kněz James Channan a velký imám Abdul Khabir Azad

„Křesťanská Evropa“ se může od této církve vyznavačů a mučedníků mnoho učít, říká Fenbertová.

Když posloucháme biskupa Olivera Dashe Doemeho, je tato odvaha vyznavačů cítit z každé jeho věty: „Teroristé si myslí, že když vypálí naše kostely a naše domy, zničí tím křesťanství. Ale to se nikdy nestane.“ To se mu stalo jistotou od zážitku na konci roku 2015: „Modlil jsem se ve své domácí kapli růženec. Náhle jsem uviděl Ježíše. Držel v ruce meč. Najednou se meč proměnil v růženec a uslyšel jsem Ježíše třikrát říkat: Boko Haram je poražen.“ Modlitba je neúčinnější zbraní proti teroru. „Musíme protrhnout okruh násilí,“ o tom je Dashe Doeme přesvědčen. „Zvítězí láska, nikoliv pomsta.“

Ve 38 zemích je svoboda náboženství silně omezena

Toto poselství se pokoušejí naplňovat také na jiných místech mnozí pronásledovaní křesťané. Jejich počet neustále stoupá. Podle studie vydávané společností Kirche in Not je ve 38 zemích ze 196 sledovaných lidské právo na svobodu náboženství silně omežováno, ve 23 z nich jsou křesťané krvavě pronásledováni.

„Jestli nekonvertuješ, zastrelíme tě“

Dva z nich jsou 16letý Ismail a jeho matka Jandrak z Iráku. Uprchli před několika měsíci z bojujícího Mosulu poté, co tam přežili dva roky teroru „Islámského státu“. „Bydleli jsme v jedné křesťanské vesnici v pláni Ninive,“ vypráví Ismail. „Džihádisté napochodovali do vesnice a odvěkli nás do Mosulu.“ Když se zdráhali konvertovat k islámu, byli zbiti. Jandrak vypráví: „Odebrali mi chlapce a uvrhli ho do vězení.“ Tam musel Ismail přihlížet popravám zastřelením a mučení. „Říkali mi: Jestliže nekonvertuješ, zastře-

Papež zakročil proti belgické řeholi schvalující eutanazii

líme také tebe.“ Tedy se stal muslimem. Dnes se za to stydí.

Nejprve mu konverze přinesla poměrnou svobodu. Mohl znovu bydlet u své matky. Při jedné domovní prohlídce však našli řetězky s křížkem, který měl stále u sebe. „Zmlátili mě a donutili mě jeden měsíc studovat Korán.“ Možnost k útěku se naskytlá teprve, když bojovníci IS byli napadeni a zanechali hlídání. „Probojovali jsme se frontami, vícekrát po nás střelili. Konečně jsme došli do Erbilu.“

Exodus křesťanů pokračuje

Hlavní město kurdské autonomní oblasti na severu Iráku se stalo pro mnoho křesťanů z pláně Ninive místem záchran. Nouze učinila z chaldejsko-katolického arcibiskupa Bashara Wardy něco jako „Božího manažera“. „Když sem přišli v srpnu 2014 první utečenci, spali na trávníku před domem biskupa.“ V následujících týdnech muselo arcibiskupství Erbil zřídít 26 přijímacích táborů. „Během dvou měsíců mohla být sestavena databanka, takže jsme po krátké době věděli, kdo u nás je,“ vysvětloval arcibiskup.

Mezitím se mohla většina uprchlíků přestěhovat z kempů do bytů. S pomocí Kirche in Not bylo zřízeno také osm škol pro křesťanské uprchlíky. „Mnoho muslimů oceňuje kvalitu našich škol. Proto čini podíl muslimských žáků okolo 40 procent.“ To je důležitý krok do budoucnosti.

Co ta budoucnost přinese, se zdá být v posledních týdnech zase nanejvýš nejisté. Začátkem roku se chtělo mnoho křesťanů vrátit do svých naspět dobytých vesnic, ale Warda aktuálně řekl: „Lidé mají strach před návratem do svých vesnic. IS je sice v defenzivě, ale vliv islamistů trvá pod povrchem stále.“ Dále sdělil, že exodus křesťanů z Blízkého východu pokračuje – i když ho to velmi bolí. V Iráku žilo na začátku století ještě 1,2 milionu křesťanů, dnes je jich tam jenom asi 300 000. „Organizací, jako je Kirche in Not, vděčíme za to, že vůbec ještě můžeme mluvit o přítomnosti křesťanů na Blízkém východě,“ dodal Warda.

„Chceme najít tolik vzájemných vztahů, kolik můžeme“

Mizivě malá a ohrožená skupina: taková je situace křesťanů v Pákistánu. Třebaže tvoří jenom dvě procenta obyvatelstva,

Svatý otec František vyzval belgickou kongregaci Bratří milosrdné lásky z Gentu (*Freres de la Charité de Gand*), aby přestali s prováděním eutanazie v psychiatrických klinikách, které spravují. Tento řeholní řád letos v květnu oznámil, že lékaři v patnácti psychiatrických klinikách Belgie a Nizozemska praktikují eutanazii.

Ve jmenovaných zemích státní zákony umožňují, aby lékař podal smrtící prostředky i psychiatrickým pacientům, pokud o to požádají. Je k tomu zapotřebí mínění tří lékařů a musí se jednat o situaci tzv. „nesnesitelného utrpení“. Belgický představený zmíněné řehole, Raf De Rycke, k tomu vydal tiskové sdělení, ve kterém píše, že eutanazie bude vykonávána pouze za podmínky, že bude chybět „rozumný alternativní postup“, přičemž každá žádost je zkoumána s „maximální obezřetností“. Respektujeme „svobodu lékařů přistoupit či nepřistoupit k eutanazii“, vysvětluje belgický řádový představený, „poněvadž tato svoboda je zaručena zákonem“.

Generální představený Bratří milosrdné lásky, René Stockman, sídlící v Římě, vydal hned v květnu prohlášení, kterým takovéto počínání označil za nepřijatelné, protože eutanazie odporuje zásadním principům katolické víry. „Je to vůbec poprvé,“ stálo v jeho prohlášení, „kdy nějaká křesťanská organizace tvrdí, že eutanazie je součástí výkonu lékařské profese, což je věrolomné,

skandální a nepřijatelné.“ Stockman také mluvil o velkém nátlaku, kterému je řád v Belgii vystaven ze strany státních institucí, ale dodal, že „to v žádném případě neznamená, že bychom se mu měli podvolovat“. Přiznal rovněž, že sekularizace vede v Belgii k rozkladu řeholní kongregace. O pár týdnů později podpořili generálního představeného svým prohlášením také belgičtí biskupové.

O případu byl ihned informován Svátý stolec. Prostřednictvím vatikánské Kongregace pro společností zasvěceného života nařídil nyní papež František zmíněným řádovým nemocnicím, aby do konce srpna eutanazii přestaly praktikovat. V případě neuposlechnutí by následovaly kanonické tresty, včetně exkomunikace. Řád Bratří milosrdné lásky z Gentu, založený roku 1807, působí ve dvaceti zemích světa a v jeho nemocnicích je poskytována péče 5 000 pacientů. Vliv řádu v samotných zdravotnických institucích je však nezdání dosti mizivý.

Většina pacientů, kteří v Belgii žádají o eutanazii, jsou lidé trpící nádorovým nebo degenerativním onemocněním. Pacienti s psychiatrickou diagnózou žádající eutanazii tvoří jen 3 % z celkové počtu 4 000 lidí, kteří se v Belgii každoročně uchylují k eutanazii. Tato praxe zaznamenala v posledních deseti letech prudký nárůst.

Zdroj: www.radiovaticana.cz, 11. 8. 2017

jsou fakticky psanci ve své zemi. Přísný zákon proti rouhání zakazuje jakoukoliv misionářskou práci a trestá jakékoliv „urážení islámu a proroka Mohameda“.

Nepřátelské zásahy proti křesťanům jsou na denním pořádku. Ve smutné paměti zůstává bombový útok o Velikonoční neděli v roce 2016 na park v Lahore, při němž bylo usmrceno 72 lidí – většina z nich byli křesťané.

V takových případech se pokoušejí dominikánský kněz James Channan a velký imám Abdul Khabir Azad rychle jednat. Navštěvují příbuzné oběti a pořádají společné setkání. Jejich cílem je zabránit rozšíření konfliktů. Proto podporuje Kirche in Not jejich práci. „Vystupujeme spolu,

abychom dali jasné znamení míru,“ říká P. Channan. „Chceme najít tolik vzájemných vztahů, kolik můžeme.“

Velký imám káže na shromážděních a navštěvuje mešity na venkově. Jejich představení jsou často podněcovateli násilí. Také on naráží na mnoho nenávisti. Azad říká: „Dostávám výhrůžky smrti. Ale nevzdám to.“

Jeho přítel, katolický řádový kněz, pořádá mezináboženská zasedání a vydává časopis, aby představoval islám a odstraňoval předsudky. „Nemůžeme žít proti sobě,“ je přesvědčen Channan. „Evangelizace a dialog náboženství jsou dvě koleje, na nichž jede vlak katolicismu.“

Z Kirche heute 4/2017 přeložil -mp-

Pondělí 4. 9. 2017

6:05 Poutní místo Starý Bohumín **6:15** Mezi pražci (60. díl): Září 2017 **7:05** Na pořadu rodina (18. díl): Dítě s postižením
8:05 Vysočina – odkaz Josefa Jambora **8:45** Poézia v obraze – Lubomír Rapoš **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Comenius **9:35** Don Bosco a Oděsa: 50 let ve službách mládeži
10:00 Hudba na pražské Loretě **10:35** BET LECHEM – vnitřní domov (19. díl): Nepomucenum – český ostrov v římském moři **10:50** Sen pokračuje **11:20** Bible pro nejmenší: Desatero přikázání **11:25** Sedmihlásky (126. díl): Koza **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:55** Ars Vaticana **13:05** Vychutnej si víru: Z Hospodinovy zahrádky **13:40** V souvislostech (193. díl) **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Opřu se o florbalovou hůl **14:55** Noční univerzita: RNDr. Jiří Grygar, CSc. – Od Tunguzského meteoritu k Čeljabinsku (2. část) **16:00** Rangers na Mohelnickém dostavníku 2015 (7. díl) **16:55** Putování Modrou planetou: Írán **17:40** Setkání **18:05** Víra do kapsy: O mužích a otcovství **18:25** Sedmihlásky (126. díl): Koza **18:30** Bible pro nejmenší: Balaam **18:35** Hermie a lhářka Flo **19:00** Vatican magazine (922. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **19:25** Návrat lišky Bystroušky na Hukvaldy **19:40** ARTBITR – Kulturní magazín (42. díl): S Tomášem Halíkem a Anselmem Grünem [P] **20:00** Výpravy do divočiny: Zubří, divocí koně a pratuři v české krajině [L] **21:30** Živě s Noe **22:05** Noemova pošta: Srpen **23:40** Vatican magazine (922. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:10** Noční univerzita: P. Ladislav Heryán – Tvoje milosrdenství, Hospodine, sahá až k nebi ... **1:30** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 5. 9. 2017

6:05 Hlubinami vesmíru s dr. Michalem Sobotkou: O Slunci, 2. díl **6:50** Pod lampou **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** V souvislostech (193. díl) **9:45** Exit 316 (11. díl): Sex **10:05** Víra do kapsy: O mužích a otcovství **10:25** Vatican magazine (922. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:55** Muzikanti, hrajte **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:15** Ars Vaticana **12:30** Mezi pražci (60. díl): Září 2017 **13:20** Plnou parou do srdce Beskyd **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Noemova pošta: Srpen **16:05** BET LECHEM – vnitřní domov (19. díl): Nepomucenum – český ostrov v římském moři **16:25** Outdoor Films s Milošem Brunnerem a Odile Velomana (62. díl): Madagaskar, moje srdceři záležitost **18:00** Cirkus Noeland (32. díl): Roberto, Kekulín a betlémská hvězda **18:30** Bible pro nejmenší: Poslední večere **18:35** Sedmihlásky (126. díl): Koza **18:40** Dávní hrdinové: Útek za svitu hvězd **19:05** Hermie soutěží **19:15** Patagonie: Misionářský sen **19:30** Zpravodajské Noeviny (888. díl): 5. 9. 2017 [P] **20:00** Buon giorno s Františkem [L] **21:00** Causa Carnivora **21:30** Živě s Noe **22:05** Post Scriptum **22:15** Zpravodajské Noeviny (888. díl): 5. 9. 2017 **22:40** Zachraňme kostely (10. díl): Kostel sv. Vavřínce v Tasnovicích **23:00** Zámek Židlochovice – zahrada času **23:30** Mezi nebem a zemí **0:05** Cvrlikání (53. díl): David Stypka & Bandjeez **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 6. 9. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (888. díl): 5. 9. 2017 **6:25** Hrdinové víry (9. díl): Štěpán Trochta **7:30** Noční univerzita: RNDr. Jiří Grygar, CSc. – Od Tunguzského meteoritu k Čeljabinsku (2. část) **8:30** Vatican magazine (922. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Ars Vaticana **9:30** Jubileum: 700 let hledání odpuštění **10:25** Silva Gabreta: Jak se rodí šumavský horský les **10:55** Ve službě Šuárů **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:55** Dopisy z rovníku **13:35** Zpravodajské Noeviny (888. díl): 5. 9. 2017 **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** ARTBITR – Kulturní magazín (42. díl): S Tomášem Halíkem a Anselmem Grünem **14:45** Hrdinové víry

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 - 1.00 hod.

■ Denně: 8.00; 16.00 hod. - programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

(10. díl): Křesťanský politik Jaroslav Cuhra **16:00** Hovory z Rekovic: Jitka Šuranská **16:20** Koncert kapely Žalman a spol. aneb Žalman slaví sedmdesát **17:20** Exit 316 (11. díl): Sex **17:40** Víra do kapsy: O mužích a otcovství **18:00** Skryté poklady: Christian **18:30** Bible pro nejmenší: Ježíšovo vzkříšení **18:35** Sedmihlásky (126. díl): Koza **18:45** Po volání: Se sestrami Congregatio Jesu ve Štětkní **20:00** Adorace [L] **21:05** Léta letí k andělům (77. díl): Marek Jícha – kameraman **21:30** Živě s Noe **22:05** Noční univerzita: Plk. PhDr. Eduard Stehlík – Předvečer Mnichova v Orlických horách [P] **23:30** Vychutnej si víru: Z Hospodinovy zahrádky **0:05** Svatováclavský hudební festival 2013: Kompletní provedení dochovaného díla Bohuslava Matěje Černožského **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 7. 9. 2017

6:05 Léta letí k andělům (77. díl): Marek Jícha – kameraman **6:25** Putování Modrou planetou: Írán **7:15** Muzikanti, hrajte **7:45** Sen pokračuje **8:10** Cirkus Noeland (32. díl): Roberto, Kekulín a betlémská hvězda **8:40** Polabský lužní les **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Soucitná srdce **9:30** Don Rua – nástupce **10:00** Noemova pošta: Srpen **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Post Scriptum [P] **12:15** Svatováclavský hudební festival 2013: Kompletní provedení dochovaného díla Bohuslava Matěje Černožského **13:35** Legrace za pár drobných **13:50** Ars Vaticana [P] **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Zpravodajské Noeviny (888. díl): 5. 9. 2017 **15:00** Papež František v Kolumbii: Oficiální přijetí na letišti v Bogotě [P] **15:20** Papež František v Kolumbii: Studio František [L] **15:55** Papež František v Kolumbii: Setkání s autoritami na náměstí Plaza de Armas [L] **16:30** Papež František v Kolumbii: Oficiální návštěva v prezidentském paláci [L] **17:20** Papež František v Kolumbii: Návštěva katedrály v Bogotě [L] **18:05** Dávní hrdinové: Útek za svitu hvězd **18:30** Sedmihlásky (126. díl): Koza **18:35** Bible pro nejmenší: Ježíšovo vzkříšení **18:40** Se salesiány na jihu Madagaskaru: BEMANEVIKY – Misijní stanice v pralese **19:00** Večere u Slováka: 23. neděle v mezidobí [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny (889. díl): 7. 9. 2017 [P] **20:00** Jak potkávat svět (52. díl) [L] **21:25** Hovory z Rekovic: Jitka Šuranská **21:40** Zpravodajské Noeviny (889. díl): 7. 9. 2017 **22:05** Pod lampou [P] **0:10** Vatican magazine (922. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:35** Exit 316 (11. díl): Sex **0:55** Post Scriptum **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 8. 9. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (889. díl): 7. 9. 2017 **6:25** Víra do kapsy: O mužích a otcovství **6:40** ARTBITR – Kulturní magazín (42. díl): S Tomášem Halíkem a Anselmem Grünem **6:50** Vychutnej si víru: Z Hospodinovy zahrádky **7:20** Výpravy do divočiny: Zubří, divocí koně a pratuři v české krajině **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Papež František v Kolumbii: Mše svatá v parku S. Bolívara v Bogotě [P] **10:45** Putování Modrou planetou: Írán **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Rangers na Mohelnickém dostavníku 2015 (7. díl) **13:00** Arménie – Víra hory přenáší **13:40** Zpravodajské Noeviny (889. díl): 7. 9. 2017 **14:00** Živě s Noe [L] **14:35** Léta letí k andělům (77. díl): Marek Jícha

– kameraman **14:55** Ars Vaticana **15:10** Buon giorno s Františkem **16:20** Papež František v Kolumbii: Mše svatá v Catama [L] **18:25** Sedmihlásky (126. díl): Koza **18:30** Bible pro nejmenší: Seslání Ducha Svatého **18:35** Dobrý pastýř Mons. Franco Dalla Valle, SDB **19:05** Na hranici pekla: Pronásledování křesťanů v Iráku **19:35** Služebnice Boží Matka Vojtěcha **20:00** Kulatý stůl: Věda a víra **21:30** Živě s Noe **22:05** ARTBITR – Kulturní magazín (42. díl): S Tomášem Halíkem a Anselmem Grünem **22:15** Večere u Slováka: 23. neděle v mezidobí **22:45** Hlubinami vesmíru s dr. Michalem Sobotkou: O Slunci, 2. díl **23:30** Mezi pražci (60. díl): Září 2017 **0:20** Noční univerzita: Plk. PhDr. Eduard Stehlík – Předvečer Mnichova v Orlických horách **1:40** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 9. 9. 2017

6:05 Léta letí k andělům (77. díl): Marek Jícha – kameraman **6:25** Misie slovenských salesiánů v Belgii **7:20** Dávní hrdinové: Útek za svitu hvězd **7:45** Cirkus Noeland (32. díl): Roberto, Kekulín a betlémská hvězda **8:15** Sedmihlásky (126. díl): Koza **8:25** Buon giorno s Františkem **9:25** Jmenuji se David Bibby **10:00** Mše svatá u příležitosti oslav 750 let města Ostravy [L] **11:40** Hovory z Rekovic: Jitka Šuranská **12:00** Angelus Domini [P] **12:10** Zpravodajské Noeviny (889. díl): 7. 9. 2017 **12:30** Večere u Slováka: 23. neděle v mezidobí **13:00** Neoblohmý kardinál **13:55** Vatican magazine (922. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:30** Mše svatá: Vřesová Studánka [L] **16:00** Jak potkávat svět (52. díl) **17:25** Vychutnej si víru: Polévky [P] **18:00** Papež František v Kolumbii: Národní modlitební setkání za smíření v parku Las Malocas [L] **20:00** V souvislostech (194. díl) [P] **20:20** O kultuře srdce a naději s Josefem Hrdličkou [P] **21:25** V pohorách po horách (36. díl): Pytlácké kameny – Jizerské hory **21:40** Výpravy do divočiny: Zubří, divocí koně a pratuři v České krajině **23:15** Rangers na Mohelnickém dostavníku 2015 (7. díl) **0:10** Noční univerzita: RNDr. Jiří Grygar, CSc. – Od Tunguzského meteoritu k Čeljabinsku (2. část) **1:10** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 10. 9. 2017

6:15 Putování Modrou planetou: Írán **7:00** Jak potkávat svět (52. díl) **8:25** Ars Vaticana **8:35** O kultuře srdce a naději s Josefem Hrdličkou **9:35** ARTBITR – Kulturní magazín (42. díl): S Tomášem Halíkem a Anselmem Grünem **9:50** Večere u Slováka: 23. neděle v mezidobí **10:30** Papež František v Kolumbii: Mše svatá na letišti v Medellínu [P] **12:20** V souvislostech (194. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news **13:30** Muzikanti, hrajte **14:05** Sedmihlásky (105. díl): Co ně, milý, zanecháš [P] **14:10** Cirkus Noeland (33. díl): Roberto, Kekulín a kouzelná pastelka [P] **14:40** Dávní hrdinové: Řev noci [P] **15:15** Papež František v Kolumbii: Studio František [L] **15:30** Papež František v Kolumbii: Návštěva dětského zařízení Hogar San José [L] **16:00** Papež František v Kolumbii: Studio František [L] **16:30** Papež František v Kolumbii: Setkání s kněžími, řeholníky a bohoslovci [L] **17:00** Papež František v Kolumbii: Studio František [L] **17:30** Papež František v Kolumbii: Žehnáni zákl. kamenů domů pro bezdomovce v Cartaghenú [L] **18:15** Papež František v Kolumbii: Studio František [L] **19:00** Papež František v Kolumbii: Modlitba Anděl Páně a návštěva kostela sv. Petra Clavera [L] **19:35** Exit 316 (12. díl): Pravda a lež [P] **20:00** Ostrava zpívá Gospel: Slezská Lilie 2017 [P] **20:55** V souvislostech (194. díl) **21:15** Angola: Nepřestanu chodit ulicemi **22:15** Buon giorno s Františkem **23:20** Ars Vaticana **23:35** Noční univerzita: Plk. PhDr. Eduard Stehlík – Předvečer Mnichova v Orlických horách **0:55** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news **1:35** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 4. 9. o 15:00 hod.:
Hodina milosrdenstva

Priamy prenos modlitby k Božiemu milosrdenstvu z Košíc.

Utorok 5. 9. o 21:45 hod.:
Teplička nad Váhom, obec Žofie Bosniakovej (dokument)

Teplička nad Váhom leží v severnej časti bývalej Trenčianskej stolice. Prvou písomnou správou o osídlení tohto územia, ktorá je súčasne i prvým písomným údajom o Tepličke nad Váhom, je listina Bela IV. z roku 1267. K najvýznamnejším postavám histórie Tepličky nad Váhom patrí manželka palatína Františka Veselého – Žofia Bosniaková.

Streda 6. 9. o 20:30 hod.: Fundamenty
(Rozlišovanie hriechov)

Diskusná relácia, ktorá rozoberá Katechizmus Katolíckej cirkvi. Moderuje Jana Zlatohlávková, hostia: o. Marek Krošlák a Mária Spiššaková.

Štvrtok 7. 9. o 21:10 hod.:
Hudobné pódium

Záznam hudobných podujatí. Zbor z Katedrály sv. Martina v Bratislave (1).

Piatok 8. 9. o 18:00 hod.:
Moja misia magazín (Cez tri kontinenty)

Samotný názov filmu hovorí o spojení troch rôznych svetov. Slovenska, Ameriky a Afriky. Hostom tejto časti relácie je slovenský kňaz – Luigi Gábriz, ktorý žil a pôsobil v americkej farnosti, s ktorou sa vybrali pomôcť tým najbiednejším na Čiernom kontinente.

Sobota 9. 9. o 17:15 hod.:
Pápež František v Kolumbii

Priamy prenos svätej omše z návštevy pápeža Františka v Kolumbii.

Nedeľa 10. 9. o 10:00 hod.:
Svätá omša z Marianky

Priamy prenos pontifikálnej sv. omše z výročnej púte.

Liturgická čtení

Nedeľa 3. 9. – 22. nedeľa v mezidobí

1. čt.: Jer 20,7-9

Ž 63(62),2.3-4.5-6.8-9

 Odp.: 2b (*Má duše po tobě žízni, Pane, můj Bože!*)

2. čt.: Řím 12,1-2

Ev.: Mt 16,21-27

Pondělí 4. 9. – ferie

1. čt.: 1 Sol 4,13-18

Ž 96(95),1+3.4-5.11-12.13

 Odp.: 13b (*Hospodin přichází řídit zemi.*)

Ev.: Lk 4,16-30

Úterý 5. 9. – nezávazná památka sv. Terezie z Kalkaty

1. čt.: 1 Sol 5,1-6.9-11

Ž 27(26),1.4.13-14

 Odp.: 13 (*Věřím, že uvidím blaho od Hospodina v zemi živých!*)

Ev.: Lk 4,31-37

Středa 6. 9. – ferie

1. čt.: Kol 1,1-8

Ž 52(51),10.11

 Odp.: 10b (*Stále spoléhám na Boží slitovnost.*)

Ev.: Lk 4,38-44

Čtvrtek 7. 9. – nezávazná památka sv. Melichara Grodeckého

1. čt.: Kol 1,9-14

Ž 98(97),2-3ab.3cd-4.5-6

 Odp.: 2a (*Hospodin uvedl ve známost svou spásu.*)

Ev.: Lk 5,1-11

Pátek 8. 9. – svátek Narození Panny Marie

1. čt.: Mich 5,1-4a

nebo Řím 8,28-30

Ž 13(12),6ab.6cd

 Odp.: Iz 61,10 (*Radostí jásám v Pánu.*)

Ev.: Mt 1,1-16.18-23

Sobota 9. 9. – nezávazná památka sv. Petra Klavera nebo nezávazná sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Kol 1,21-23

Ž 54(53),3-4.6+8

 Odp.: 6a (*Hle, Bůh mi pomáhá!*)

Ev.: Lk 6,1-5

BREVIÁŘ PRO LAIKY

2. – 9. ZÁŘÍ 2017

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 3. 9.		PO 4. 9.		ÚT 5. 9.		ST 6. 9.		ČT 7. 9.		PÁ 8. 9.		SO 9. 9.			
Antifona	919	1029	934	1045	949	1061	964	1077	980	1096	1493	1681	1666	1883		
Žalm	784	883	783	881	783	881	784	883	784	883	783	881	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	920	1029	935	1045	949	1062	964	1078	981	1096	1494	1682	1666	1883		
Antifony	920	1030	935	1046	950	1062	965	1079	981	1097	1494	1682	1014	1132		
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	965	1079	981	1097	813	914	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	923	1033	938	1049	953	1066	969	1083	985	1101	1495	1683	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	713	804	939	1050	953	1066	969	1083	985	1101	1495	1683	1669	1886		
Prosby	924	1034	939	1050	953	1066	969	1084	985	1101	1655	1872	1655	1886		
Závěrečná modlitba	713	804	939	1050	954	1067	970	1084	1493	1681	1495	1683	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	925	1035	940	1051	954	1067	970	1085	986	1103	792	890	1018	1137		
Antifony	925	1036	940	1051	955	1068	971	1085	987	1103	1495	1684	1019	1138		
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	927	1038	943	1054	957	1070	973	1088	989	1106	1496	1684	1021	1141		
Závěrečná modlitba	713	804	943	1054	957	1071	973	1088	990	1106	1495	1683	1022	1141		
Nešpory:																
	SO 2. 9.															
Hymnus	915	1024	929	1039	944	1056	959	1072	975	1090	991	1108	1497	1685	1024	1143
Antifony	916	1025	929	1040	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1498	1686	1025	1144
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	960	1073	976	1091	992	1109	1661	1878	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	918	1027	933	1043	947	1060	962	1076	979	1094	995	1112	1498	1686	1027	1146
Ant. ke kant. P. M.	712	804	713	805	948	1060	962	1076	979	1094	995	1112	1498	1686	714	805
Prosby	918	1028	933	1044	948	1060	963	1076	979	1095	995	1112	1664	1881	1028	1147
Záv. modlitba	713	804	713	804	948	1061	963	1077	980	1095	1493	1681	1495	1683	714	806
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

KALENDÁŘ

EVANGELIUM NA KAŽDÝ DEN 2018

Každodenní průvodce pro ty, kdo touží číst a rozjímat evangelium v rytmu liturgie církve. Evangelijní úryvek příslušného dne je doprovázen krátkým komentářem papeže Františka. Evangelium dne je uvedeno v plném znění. Je zde také vždy odkaz na ostatní liturgická čtení a informace o slavnosti svátku či památce daného dne.

Paulínky • Brož., 100x145 mm, 480 stran, 99 Kč

SVĚDECTVÍ 20. STOLETÍ

PÍŠU, DOKUD SI PAMATUJU / VZPOMÍNKY A DENÍKY

Taťána Lukešová • Editor a odpovědný redaktor Jan Paulas

Vzpomínky Taťány Lukešové v sobě skrývají celou tragiku 20. století s jeho hrůzami i nadějami. Do jednoho života se tak vešla milá setkání s Tomášem Garriguem a Janem Masarykovými, kulturní svět první republiky i idylické dětství obklopené láskou, ale také ztráta téměř všeho, výslechy na gestapu, vyloučení kvůli židovskému původu, skrývání se a ponižující rasové testy. Je to život, do něhož vstoupil svět divadla a filmu, velká láska i významné osobnosti včetně britské královny. Ale také nelitostné řádění akčních výborů KSČ, strach a bída 50. let, beznadějná nastupující normalizace i osudové rány. Autorčiny vzpomínky doplňuje výbor z jejich deníkových záznamů z posledních let života a bohatá dokumentární příloha (plná fotografií i ukázek z tvorby jejího otce a manžela). Na autorku zde vzpomínají také různé osobnosti (Jan Potměšil, Marie Vaculíková, Hana Hegerová aj.).

Katolický týdeník s.r.o. • Brož., 160x234 mm, 232 stran + 8 stran barevné obrazové přílohy, 259 Kč

BIBLE PRO DĚTI

365 PŘÍBĚHŮ Z BIBLÉ

Vypráví Sally Ann Wrightová • Nakreslili Honor Ayresová, Paola Bertoliniová Grudinová, Estelle Corkeová, Frank Endersby, Melanie Florianová, Moira Macleanová, Carla Maneová, Krisztina Kállai Nagyová, Martina Pelusová, Heather Stuartová • Z angličtiny přeložila Veronika Kreslová • Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Pro každý den v roce najdeme v knize krátký příběh z Bible, převyprávěný pro dětské posluchače. Výborná pomůcka pro večerní modlitbu v rodině.

*Karmelitánské nakladatelství
Váz., 197x260 mm, křídový papír,
222 stran, 399 Kč*

O MODLITĚ

SÍLA PŘÍMLUVNÉ MODLITBY

Kateřina Lachmanová • Odpovědná redaktorka Ludmila Martínková

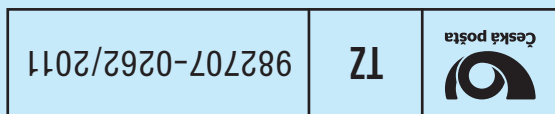
Přímluvná modlitba je silná duchovní zbraň, jejímž prostřednictvím se v neviditelné sféře odehrává duchovní boj, jehož ovoce se svým časem projeví viditelným způsobem. Přímluvná modlitba je rovněž projevem naší víry v Boha a lásky k bližnímu. O tom všem a mnoha dalších aspektech přímluvné modlitby hovoří ve své knize K. Lachmanová.

*Karmelitánské nakladatelství
Druhé vydání
Brož., 115x180 mm, 120 stran, 179 Kč*

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Malice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Malice cyrilometodějské, spolku. Vydává Malice cyrilometodějská, spolok. Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Malice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: Šéfredaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mgr. Theol. Tomáš Kiml, Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bídy v oblasti víry a mravů. Neznámá to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc I.; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; http://svetlo.maticecm.cz); objednávky: svetlo@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431; www.maticecm.cz; inzercce: knihy@maticecm.cz). Registrace: značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povoleno SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zveřejněních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzugasor aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané nezveřejněné příspěvky nevracíme.